

Ետքէն իր թագաւոր պապուն մասնաւոր հաճութեամբը՝ Մէլլէօնն Լորտը կրթեց զինքը քաղաքական վարչութեան և սահմանադրական կառավարութեան սկզբունքներով: Երբոր 1837ն յունուարի 20ն յաջորդեց Վիկտորիա Գուլիէլմոս Դն, տէրութեան վարչութեանը մէջ պահեց նոյն Լորտը: Վիկտորիա իր թագադրութեան հանդէսը կատարեց 1838ին յունիսի 20ին շատ մեծ փառաւորութեամբ. և երկու տարի ետքը փետրուարի 2ին ամուսնացաւ Ալլպերդ իշխանին հետ որ Գոպուրկի ազգատոհմէն էր:

Երկու երեք անգամ իր կենացը դէմ դաւաճանութեանց առիթներու մէջ իյնալով՝ ամեն անգամ ալ անփնաս ազատեցաւ, և յանցաւորները իբրև յիմար դատեց. քանի մը այցելութիւններ ըրաւ ուրիշ թագաւորաց, ինչպէս 1855ին ալ Բարիզ գնաց Նաբոլէոնի տեսութեան:

Իրեն պաշտօնական պատուանունն է թագուհի միացեալ պետութեան Մեծին Բրիտանիոյ և Իռլանտայի. — Պաշտպան հաւատոյ. — Պաշտպան Յոնիական կղզեաց. — և Վեհապետ ասպետութեանց Զանկապանի, Շարտոնի, Սուրբ Պատրկի, Սուրբ Միքայելի, և Սուրբ Գէորգայ:

Վիկտորիա բազմաթիւ զաւկերն երունեցաւ, որոնք են.

Ալլպերդ-Եղուարդ ծն. 1841 նոյ. 9. — Իշխան Ուէյլսայ. դուքս Սաքսի. իշխան Սաքս-Գոպուրկ-Կոթայի. Մեծ Հրամանատար Սկոտլոնդ. — Կոմս Չէսդըրի. — Կոմս Բարիքի և Տըպլինի. — Պարոն Ռէնֆրուի. — Լորտ կղզեաց, և այլն:

Ալլիքետոս-Էրնէսդ-Ալլպերդ. ծն. 1844 օգոստ. 6. Իշխան Միացեալ թագաւորութեան Մեծին Բրիտանիոյ և Իռլանտայի. դուքս Սաքսի, իշխան Սաքս-Գոպուրկի և Կոթայի:

Ալթուր-Ուիլլէմ-Բաթրիք-Ալլպերդ ծն. 1850 մայ. 1:

Լէորդ-Գէորդ-Տընքան-Ալլպերդ. ծն. 1853 ապր. 7:

Վիկտորիա-Ատէլայիտէ-Մարիամ-

Լուիզ. թագաժառանգ իշխանուհի. ծն. 1840 նոյ. 21:

Էլիս-Մաթիլտէ-Մարիամ. ծն. 1843 ապր. 25:

Հեղինէ-Ալկուսդա-Վիկտորիա. ծն. 1846. մայիս 25:

Լուիզ-Բարոլին-Ալլպերդ. ծն. 1848 մարտ 18:

ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ

Ազգի մը երջանկոյսիչնը՝ միաբան ընկերոջքեան վրայ է.

(Նաաջին մասը տես երես 109:)

Մարդկային մտաց դատման խեղճութեան առջին առնելու համար, և ընկերութեան մը կամ ազգի մը ըստ օրինաց ուղղութեամբ գործելու և միաբան ըսուելու համար երկու բան կայ գիտնալու և հաստատուն ամենուն մը մտաց մէջ տպաւորելու. Ա. այն՝ թէ Ամեն մարդու ձանաչունքը և դատունքը իրարմէ տարբեր են, և քեամեն մարդ իր դատունքը յարմար ըստ քանի կը հաւնի, և այն իր դատունքը յարմար գաղտնի հաւնար՝ ըստ քանի հաւնի իր հաւնարի առաջ եկած միաբանական սէր ունենալէն. և ասոր համար ամեն մարդ ինքզինքը միաբանասէր՝ և զուրիշը անմիաբան կը կարծէ: Ճշմարիտ միաբանասէրը նախ և առաջ պէտք է ճանչնայ այս մարդկային մտաց խաբէութիւնը:

Բ. Գիտնալով որ ամեն մարդու իր մտաց դատումն իրեն համար ուղիղ և կատարեալ է, անոր համար պէտք է ճանչնալ թէ ընկերոջքեան մէջ ալեւ մարդ իրաւունք ունի իր դատունքն առաջ քերելու. քայց միաբան ըլլալու համար հասարակաց դատունքը հաւնունքստէն պէտք չէ հակառակիլ, այլ

ընել և ջանալ զայն առաջ տակելոռ ,
 քէ և ուշիդ չերևայ մէկոռ մը . հաւաւ
 տի ըլլալով որ հասարակաց հաւանու-
 թեամբ և միաբան սիրով եղած գործո-
 ղութիւնը միշտ աղէկ հետեանք կ'ու-
 նենայ : Ասոր ներհակ՝ նաև խեղբով մը
 տաժած գործողութիւն մը՝ եթէ հակա-
 ոակութեամբ և բռնութեամբ՝ ՚ի գործ
 դրուի , յաջող հետեանք չկրնար ու-
 նենայ : Եւ շատ դժուար կը պատահի որ
 առանձին մտածութիւն մը հասարա-
 կաց միաբան մտածածէն աղէկ ըլլայ .
 որովհետև ընդհանուր մարդկային դատ-
 ման պակասութեան պատճառաւ՝ անկա-
 րելի է որ մարդ հաւաստեալ գիտնայ՝
 թէ իր առանձին դատմամբ ընտրածը՝
 հասարակաց դատած և ընտրածէն ըն-
 տիր ըլլայ : Ահա զայս երկու ճանաչ-
 մունքները քանի որ չունին ազգին զը-
 խաւորները կամ ընկերութեան մը ան-
 դամները , և քանի որ չեն ջանար զա-
 սոնք ՚ի գործ դնելու՝ ամենքն ալ ան-
 միաբան կ'ըսուին և են . ամեն մէկեր-
 նին ուրիշներուն համար ըսելու ատեն
 պէտք է գիտնան որ իրենք ալ նոյն ան-
 միաբան անձանց թուոյն մէջն են , ու
 պարապ տեղը իրենք զիրենք դուրս հա-
 նելով՝ զուրիշները չըստգտանեն : Բայց
 կրնայ ըլլալ որ ընկերութեան անդամ-
 ներէն ոմանք ունենան այս ճանաչ-
 մունքները և ոմանք չունենան . յայտնի
 է որ չունեցողները չեն կրնար միաբա-
 նիլ՝ իրարու վրայ ձգելով անմիաբանու-
 թեան պատճառները : Այլ զարմանա-
 լին այն է՝ որ այս ճանաչմունքն ունե-
 ցողներն ալ չեն կրնար միաբանիլ : Չու-
 նեցողները չեն կրնար , վասն զի իրենց
 տրամաբանութեան հիմն դնելով իրենց
 անձնասիրութիւնն ու պատուասիրու-
 թիւնը՝ միաբանիլ իրենց վնասակար
 կը սեպեն : Անոր համար եթէ ձեռուը-
 նուն գայ , կը ջանան բռնութեամբ հնա-
 զանդեցնելու զուրիշները իրենց կար-
 ծեացը և բռնի միաբանեցնելու : Եւ
 այսպէս ամեն մէկը իր մտքինը առաջ
 տանել ուղելով՝ ընկերութիւնը կը քակ-
 տի :

Իսկ անոնք որ ունին ճանաչմունք ,

և գիտեն դատմանց տարբերութեան
 պատճառները , դարձեալ ասոնք ալ չեն
 կրնար մէջերնին միաբանիլ՝ որովհետև
 այնպէս տիրած է սրտերնուն մէջ ինք-
 նահաւանութիւնը և պատուասիրու-
 թիւնը , որ ճանաչմունքնին ուրիշներուն
 վրայ միայն կը գործածեն , ու կը ստի-
 պեն զուրիշները որ անոնք ալ ճանչնան
 տարածայնութեան պատճառները ու
 կը պնդեն կարծիքնին որ միաբանին ի-
 րենց կարծեացը . իրենք մտքերնին դնե-
 լով՝ թէ ազատ են միշտ այդ դատման
 պակասութեան վնասներէ , և թէ իրենք
 ուղիղ կ'ըստգտուութեամբ կը մտածեն
 և պակաս դատմամբ եղած որոշմունք-
 ներէն կը հրաժարին : Եւ այսպէս ըստ
 օրինաց ուղղութեամբ գործելու կանոն-
 ները գիտնալէն վերջն ալ՝ ամեն կար-
 ծիքնին կ'ուզեն առաջ տանիլ . և տես-
 նելով որ ուրիշները կը հակառակին ի-
 րենց կարծեացը , զանոնք իբրև յամառ
 և անմիաբան կը դատապարտեն իրենց
 մտաց մէջ . և ամենեկին չեն անդրադառ-
 նար՝ որ իրենք ալ ան անմիաբան ա-
 նուանածներուն թուոյն մէջն են , որ
 զուրիշները այն ատենը միաբան կը հա-
 մարին՝ երբոր անոնք իրենց կարծեացը
 հետեին : Ահա այս է պատճառ՝ որ մէկ
 կողմանէ տղէտ ազգաց մէջ կազ և
 կռիւ պակաս չէ . և անզազար կռուե-
 լու ելած են մարդ մարդու հետ , գեր-
 դաստան գերդաստանի հետ , ընկերու-
 թեան մը անդամները իրարու հետ , և
 ազգ ազգի հետ . և կ'աշխատին զիրար
 նուաճելու , կործանելու և ջնջելու : Մէ-
 կալ կողմանէ ալ մարդկային բնութեան
 դատման տկարութիւնը ճանչցող մար-
 դիկ նոյնպիսի խռովութեանց մէջ կը
 տապնապին՝ արհամարհելով զիրար
 մտքերնուն մէջ՝ ամեն մէկերնին ըսելով
 մտքերնէն զիմացիներուն վրայ թէ
 այսչափ մարդկային մտաց դատման
 խեղճութիւնը հասկրնալէն ետև ինչպէս
 դարձեալ անոնք իրենց կարծեացը վը-
 րայ պնդելով կը հակառակին իրեն ու-
 զիղ դատմանը , որուն ճշմարտութեանը
 վրայ ինքը արդար կ'ըստգտուութեամբ
 համ-
 զուած է : Իւրաքանչիւր ոք չմտածեր՝

Թէ ինչպէս որ ինքը իրեն դատմամբ ուղիղ կարծածը կ'ուզէ՝ ՚ի գործ զնել տալ՝ անոնց դատմանը վրայ մտքէն ծիծաղելով, նոյնպէս ուրիշներն ալ իրենց կողմանէ նոյնպիսի դատմամբ զնոյն խորհրդածութիւնները կ'ընեն իր վրայ : Եւ ահա այսպէս ՚ի սկզբանէ ՚ի վեր ոչ երբէք պակաս եղեր են խռովութիւններ, աշխարհաւեր կործանմունքներ . և երբեմն աշխարհիս մէջ ընկերութիւն պահողը բռնութիւնն է գտնուեր, որ զսպելով գտկարները բռնի հնազանդեցուցեր և պահեր է :

Արդ այս մարդկային դատման պակասութիւնը դարմանելու կանոնները գիտցող ազգաց ընկերութիւններուն ընթացքէն յայտնի է՝ որ միաբան ընկերութիւն հաստատելու համար այդ կանոնները գիտնալը բաւական չէ, այլ զանոնք ՚ի գործ զնելու կարողութիւն ալ պէտք է ունենալ . որուն արգելք է անձնասիրութեան և պատուասիրութեան բնական ախար՝ որ ամեն մարդու սրտին մէջ կը գտնուի, որոնցմով ամենքն ալ կուրցած՝ իրենց գիտութիւնը կը գործածեն միայն ուրիշներուն վրայ : Եւ այս անձնասիրութեան և պատուասիրութեան փաստակարութիւնը ճանչնալն ու առջին առնելը այնչափ դժուար է, որ մինչև մէկը չճանչնայ այս աշխարհիս վաղանցուկ և խեղճ կենաց ինչ բանի համար ըլլալը, և մինչև հանդերձեալ յաւիտենական կենաց վրայ կատարեալ ծանօթութիւն չունենայ՝ չկրնար յաղթել ստոնց . անոր համար՝ անբռնադատ ուղղախոհ ընկերական միաբանութիւն կրնայ գտնուիլ աւելի ճշմարիտ քրիստոնեայ բարեպաշտ անձանց մէջ՝ որոնք անձնասիրութիւնն ու պատուասիրութիւնը մէկգիթողած՝ հասարակաց կարծեաց հետևելով՝ միաբան սիրով ընկերութեան զիտումն առաջ կը տանին : Եւ ասկից կը հաւաստի այն առաջին բնածնիս թէ մարդս ընկերական է, բայց մարդուս առաջին գաղափարը պիտի ըլլայ ճանչնալն իր ստեղծողը, այսինքն Աստուծոյ գոյութիւնը և մարդուս համար սահմանած վախճանը, որով կա-

րենայ միաբան ընկերութիւն ունենալու յառաջադիմել : Ուրեմն ընկերութեան մը պտուղ քաղելու համար ուրիշ ճար չկայ, բայց եթէ զարթուցանել ընկերութեան անձանց սրտին մէջ այնպիսի աստուածասիրութիւն մը և ազգասիրութիւն մը՝ որ բոլորովին յաղթէ անձնասիրութեան և պատուասիրութեան : Արդ մենք ուղղասէր անձանց զիւրացնելու համար այս դատման պակասութեան առջին առնելու ճամբան՝ նըշանակենք հոս չկրթուած մարդուն և կրթուած ճշմարտութիւն սիրողին ընկերութեան մէջ բանեցուցած եղանակին տարբերութիւնը, որ ուզողը կարենայ զիւրաւ ուղղութեան կանոնով վարուիլ, եթէ կը փափաքի ընկերութիւնը սիրալիր ընել, և անկից առաջ եկած բարիքը վայելել :

Ա. Ամեն մարդ իրեն դատմանը հանած այլ և այլ իրաւունքներ կը գտնէ իր մտածմունքը առաջ տանելու համար : Այս է բնական . ուստի յառաջադիմութիւն սիրող ընկերութիւն պահել ուղղ կրթուած մարդ մը պէտք է միտքը զնէ՝ թէ ամեն մարդիկ այս իրաւունքն ունին, այս բնական բերումն ունին իրենք զիրենք իրաւանց տէր սպելու . անոր համար ամենէն անմիտ երկցողին ալ այդ իրաւունքը պէտք է շնորհել . և այս չէ բնական՝ բայց կրթութեամբ սորվելով կրնայ ՚ի գործ դրուիլ :

Բ. Ամեն մարդ կը ճանչնայ իր վրայ՝ թէ ինքն իրաւունք ունի իրեն աղէկ երեցածը պաշտպանելու, և ջանալու որ համոզէ ուրիշներն ալ իր կարծեացը հետևելու, ասոր համար պէտք է թողուն, կ'ըսէ, որ խօսի և պատճառներով հասկըցընէ իր միտքը, անանկ որ ամենքն ալ իր կարծեացը հետևին : Այս է բնական . բայց կրթուած ընկերասէր մարդը պէտք է զայս գաղափարն ալ տպաւորէ մտքին մէջ՝ թէ երբ ուրիշները չհամոզուին ու գէմը առնուն, պէտք չէ որ յամառի՝ պնդէ ու խռովութիւն և տարածայնութիւն յարուցանէ, այլ թողու՝ որ ուրիշներն ալ իրենց մտաց

համոզմունքը բացատրեն : Այս խորհրդը դաժութիւնն ալ թէ և բնական յօժարութեան դէմ կու գայ , բայց ուղիղ դատմունքը կը յաղթէ բնութեան բերմանը :

Գ. Ամեն մարդ կ'ուզէ որ ընկերութիւնը միաբան ըլլայ իր դատմանը հետեւելով : Այս է բնական . բայց ընկերութեան յառաջադիմութիւնը սիրող անձ մը դիւրաւ կրնայ ճանչնալ թէ միշտ իր մտաց խորհուրդը շիտակ և գործադրելի սեպելով ընկերութիւն չըլլար , այլ բռնաւորական իշխանութիւն կ'ըլլայ . անոր համար կրթութեամբ պէտք է որ ամեն մարդ ինքզինքն համոզէ թէ ընկերութեան օգտին համար և խաղաղութեան համար հարկաւոր է շատ անգամ հասարակաց կարծեաց հետեւիլ . և այս չէ բնական , բայց դատմունք ունեցող մարդու մը դիւրին է համոզուիլ ու ինքզինքը կրթելը այս ճամբուն մէջ :

Դ. Ամեն մարդ կ'ուզէ որ ընկերութեան մէջ իրեն տհաճութեան առիթներ չըլլան , իր ախորժանացը յարմարելով ամենքը վարուին : Այս է բնական . բայց ճշմարիտ միաբանասէրը ընկերութեան ընթացքին համաձայնելով , և առանձին տհաճութեան առիթները բանի տեղ չսեպելով , ախորժ կամ մօք ընկերութեան յառաջադիմութիւնը պէտք է ուզէ . և այս թէ և չէ բնական՝ բայց դիւրաւ կրնայ մէկը համոզուիլ ու վարժեցնել ինքզինքն այս բանիս , մանաւանդ քանի մը անգամ փորձելէն ետև՝ թէ ինչպէս ասանկով ընկերութիւնը կը յառաջանայ և ինքը աւելի հանգիստ և ախորժ կ'իմանայ :

Ե. Ամեն մարդ կը նեղանայ՝ որ մէկը մէկալը իրենց խորհուրդը՝ իրենց կամքը առաջ տանիլ ուզելով՝ ընկերութեան վնաս կ'ըլլայ . ասանկ ըսելով կը սկսի հակառակիլ , ու ինչուան մտքէն կ'անցնէ թողուլ հեռանալ անմիաբան մարդկան մէջէն : Եւ այս է բնական . բայց մարդկային բնութեան տկարութիւնը ճանչնալով՝ թէ իր վրայ և թէ ուրիշներուն վրայ , կրնայ մէկը ներու-

ղամիտ ըլլալու , և ջանալու սիրով հասկըցնել մէկուն մէկալին և ինքիրեն՝ որ հասարակաց հաւանութեանը հետեւին . և է այս կրթութեամբ անձի մը գործ . և դրժուար չէ այս եղբայրսիրական կրթութիւնն ունենալը :

Զ. Ամեն մարդ կ'ուզէ որ իր պատճառները չլսած որոշմունք մը չընեն , ու կը ջանայ եղած որոշմունքը եղծանելու : Այս է բնական . բայց այն եղած որոշմունքները եղծանել ուզելուն վնասները աչքին առջև բերելով՝ ջանալը համաձայնելու , և սիրով ընկերութեան գործքը առաջ տանելու աշխատիլը՝ մեծ առաքինական գործք է , և է հնարաւոր ինքզինքը կրթող անձի մը :

Է. Ամեն մարդ ընկերութեան մէջ կը մտնէ նախ ինքզինքը մտածելով , և երկրորդ ընկերութեան աղէկութիւնն ուզելով : Այս է բնական . բայց դիտելը թէ ընկերութեան օգտին համար իր անձին դիւրութիւնները պէտք է զոհել , ընկերութեան օգուտը իր անձին օգտէն վեր պէտք է սեպել , և թէ ընկերութեան օգուտը ամենուն է և իրեն ալ է , այս է իմաստասիրական . և ճշմարտութեամբ միաբանասէրը կրնայ դիւրաւ այս գաղափարին հետեւիլ :

Ը. Ընկերութեան դժուարութիւնները մտածելով , վիճաբանութիւններէ և շփոթութիւններէ ազատ՝ հանգիստ խաղաղ ըլլալու համար՝ քաշուած առանձին կեանք անցընել ուզելը է բնական : Բայց մտածելը թէ մարդս ընկերական է՝ ուրեմն ընկերութեան օգտին համար պիտի աշխատինք , և պարտքան ենք ամենայն ջանքով ընկերութեան մէջ մտնելու և անոր օգուտը վնասուելու :

Արդ ազգօգուտ միաբան ընկերութիւն կ'ըլլայ՝ եթէ ազգին յառաջադիմութիւնն ուզող անձինք՝ վերի ըսած երկու գլխաւոր ճանաչմունքներն ունենալէն ետև՝ այս ութ կանոններուն հետեւելով՝ ջանան ի գործ դնել զասոնք . որով կրնանք առջին առնուլ անձնասիրութեան՝ պատուասիրութեան և բնական մեր պակաս դատման վնասներուն .

և ասանկով ո՞ր և է տեսակ ընկերու-
թեան արդիւնքը կրնանք վայելել :

Եթէ մէկ գերդաստանի մը անդամ-
քը, կամ որ և է ընկերութեան անձին-
քը, և կամ քաղաքի մը և ազգի մը ժո-
ղովուրդը այս կանոններուն հետեւելով
իրենց ընկերութեան գործողութեանց
մէջ մտնեն, երանի այն գերդաստա-
նին, այն ընկերութեան և ազգին. վասն
զի այս աշխարհիս մէջ խաղաղութիւն
կը թափաւորէ մէջերնին, և ապահովու-
թեամբ իրենց հանդերձեալ յաւիտե-
նական երջանկութիւնն ալ ձեռք կը
ձգեն :

Հ. Գ. Վ. ՄԻՆԱՍԵԱՆ

Տակ մը տնտեսութեան վրայ հար-
կաւոր գիտելիք .

Պատկերներու և հայելիներու ոսկե-
զօծ շրջանակները երբ աղտոտած ըլ-
լան փոշիէ և ճանճերու աղտեղութենէ,
զանոնք մաքրելու համար ան 30 տրամ
օդի ու մէջը խառնէ փրփրցնելով մէկ
տրամ ճերմակ օճառ. ու բարակ լաթի
կտորուանքէ կծիկ մը ըրած մէջը թաթ-
խէ՝ ու անով թեթեւ մը շփէ ոսկեզօծ
շրջանակները. ու ետքը աղէկ մը ցամ-
քեցու առանց շփելու՝ կակուղ բամբա-
կով :

Ոսկեզօծ շրջանակ մը, կամ որ և իցէ
զարդ՝ ճանճի աղտէ ազատ պահելու հա-
մար՝ բարակ մը վրան քսէ դարնիի եղ,
ուսկից ճանճը կը խորշի : Եւ թէ որ դար-
նիի եղ չգտնուի, եփած պրասի ջուրն
ալ նոյն ուժն ունի . պաղելէն ետքը քսե-
լու է : Այս թէպէտ ոսկեզօծ փայլունու-
թեանը չմասսեր, բայց այս անտեղու-
թիւնը ունի որ պրասին անախորժ հո-
տը կը տարածուի սենեկին մէջ :

Երբ տպած պատկերի մը թուղթը
հինցած ու դեղնած ըլլայ, ճերմկցնե-
լու ու նորցնելու մէկհատիկ ապահով
ճամբան այս է : Կտաւ ճերմկցնելու կա-
նոնով պատկերը տար կանաչով ծած-
կուած շիտակ գետնի մը վրայ փռէ, և

երկու բարակ ճիւղեր խաչաձև վրան
դիր՝ ծայրերէն հաստատելով, որ թուղ-
թը հովէն չշարժի, ու վրան անձրևի պէս
ջուր ցրցքնէ ու թող. երբ արևէն կը
չորնայ, նորէն ցրցքնէ վրան. այսպէս
օրուան մէջ երկու իրեք անգամ. և այս-
պէս ցորեկուան արևը և դիշերուան ցօ-
ղը ուտելով թուղթը՝ բոլորովին կը ճեր-
մկնայ : Եւ զայս քանի մը օր շարունա-
կելու է ինչուան որ աղէկ մը ճերմկնայ
թուղթը. ետքը մամլոյ մէջ դնելու է որ
առջի շտկութիւնը ստանայ : Այս ճամ-
բով գրքի մըն ալ սեցած թղթերը կըր-
նայ ճերմկցուիլ :

Եղով քաչած գունաւոր պատկերնե-
րը ջանալ մաքրելը վտանգաւոր է. մա-
նաւանդ երբ աղնիւ քաչած պատկեր
ըլլայ. անոր համար լաւագոյն է պատ-
կերահանի տալ որ մաքրէ : Բայց շատ
սեցած պատկեր մը չափաւոր կը մաք-
րուի օճառի ջրով քիչ մըն ալ աղ մէջը
խառնած : Այս փրփուրը տարածէ պատ-
կերին երեսը ու թող. փրփուրը ցամքե-
լէն ետքը՝ թաց սպունգով մը սրբէ պատ-
կերը : Դարձեալ երկու մաս լաւ օդի և
մէկ մաս բեկնի խիթ (դիրէմէնդին)
խառնէ, ու ասով սրբէ պատկերը :

Սենեակները ճանճէ ազատ պահելու
համար քիմէական թուղթ կամ ուրիշ
թիւնաւոր նիւթեր կը գործածեն. բայց
լաւագոյն ճամբան է մաքրութիւնը. ու-
րովհետեւ մաքուր տեղուանք ճանճերը
չեն յաճախեր : Իսկ խոհանոցը, մարանը,
սեղանատունը և ասոնց նման տեղուան-
քը ճանճէ ազատ պահելու համար, պա-
տուհաններուն պղնձի թելէ կամ դեր-
ձանէ հիւսուած վանդակ անցու. որուն
ծակերուն խոշորութիւնը մատի հաս-
տատութեամբ ըլլայ՝ բաւական է. այն
վանդակներուն ծակերէն ներս փոր-
ձուած է որ ճանճը չանցնիր : Պատճառն
ալ յայտնի է. որովհետեւ ճանճը թրուչ-
տելով ուժով մը հեռուէն կու գայ ներս
մտնալու, ու երբ կը մօտենայ՝ տեսնե-
լով որ օդը թելերով արգելուած է,
չկրնալով համարձակ ներս մտնել՝ ետ
կը դառնայ :

Լուէն ազատ ըլլալու գլխաւոր դեղն